U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **O. S.**, zastoupený Mgr. Oksanou Rizak, advokátkou se sídlem Praha 10, 28. Pluku 128/12, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2017, č. j. 46 Az 6/2017 – 32,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Oksaně Rizak **se nepřiznává** odměna za zastupování.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2017, č. j. 46 Az 6/2017 – 32, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2017, č. j. OAM-900/ZA-ZA11-K10-2016. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil stěžovateli mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Ve včas podané kasační stížnosti se stěžovatel omezil na stručné konstatování, že proti shora uvedenému rozsudku podává kasační stížnost s tím, že ji doplní po ustanovení advokáta soudem (o které současně požádal), tedy za jeho pomoci.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost, kromě obecných náležitostí podání, obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být doplněny ve lhůtě

jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek; o tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[4] Z citovaného ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s., je zřejmé, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou *vigilantibus iura* (viz například rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 – 47; všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné z http://www.nssoud.cz). Stěžovatel tak má, mimo jiné, povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu a skutkové a právní důvody jeho tvrzené nezákonnosti; takovým rozsahem a důvody kasační stížnosti (s výjimkami uvedenými v § 109 odst. 3 větou za středníkem s. ř. s., a § 109 odst. 4 větou za středníkem s. ř. s.) je pak Nejvyšší správní soud vázán. V rozsudku rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, se k tomu podává, že *„[l]íčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ´obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“* Tyto závěry lze přiměřeně vztáhnout i pro náležitosti kasační stížnosti.

[5] K žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zdejší soud usnesením ze dne 21. 8. 2017, č. j. 3 Azs 241/2017 – 15, ustanovil stěžovateli zástupkyní Mgr. Oksanu Rizak, advokátku se sídlem Praha 10, 28. pluku 128/12 (výrok I.). Protože předmětná (včasná) kasační stížnost neobsahovala náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud současně vyzval stěžovatele, aby prostřednictvím ustanovené zástupkyně ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadá (výrok II.); stěžovatele rovněž poučil o procesních následcích, pokud k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedojde. Toto usnesení bylo doručeno zástupkyni stěžovatele do datové schránky dne 23. 8. 2017.

[6] Dne 18. 9. 2017 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání zástupkyně stěžovatele, kterým požádala o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti. Jako důvod uvedla svou pracovní cestu. Nejvyšší správní soud této žádosti zástupkyně stěžovatele usnesením ze dne 20. 9. 2017, č. j. 3 Azs 241/2017 – 25, vyhověl, neboť shledal výše uvedený důvod žádosti za ospravedlňující prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti. Lhůta k doplnění kasační stížnosti proto byla prodloužena o jeden další měsíc (od uplynutí lhůty původně stanovené), tj. do 25. 10. 2017.

[7] Podáním ze dne 24. 10. 2017, téhož dne doručeným Nejvyššímu správnímu soudu, zástupkyně stěžovatele opakovaně požádala o další prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, a to ze zdravotních důvodů na její straně, což doložila prostou kopií rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 24. 10. 2017. Nejvyšší správní soud tuto opětovnou žádost usnesením ze dne 26. 10. 2017, č. j. 3 Azs 241/2014 -30, zamítl, a to s ohledem na dikci § 106 odst. 3 s. ř. s., která umožňuje prodloužit lhůtu k doplnění kasační stížnosti pouze o 1 měsíc, přičemž tato možnost byla již stěžovatelem (respektive jeho zástupkyní) využita.

[8] Poslední den lhůty k doplnění kasační stížnosti tedy, v souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2017, č. j. 3 Azs 241/2017 – 25, připadl na středu 25. 10. 2017. Stěžovatelem podaná kasační stížnost však zůstala, i přes výzvu a poučení zdejšího soudu, k tomuto datu nedoplněna. Z kasační stížnosti lze sice (již z povahy věci) dovodit nesouhlas stěžovatele s rozsudkem krajského soudu, nicméně není z ní seznatelné, v čem má konkrétně spočívat vytýkaná nezákonnost soudního rozhodnutí, a proto na tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud nahlíží jako na podání nesplňující základní zákonem stanovené náležitosti, v důsledku čehož ji není možné meritorně projednat.

[9] Protože nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení zdejšího soudu ve stanovených lhůtách odstraněny a jelikož z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud ji, v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

[10] Pouze pro úplnost je vhodné uvést, že zástupkyně stěžovatele doručila zdejšímu soudu dne 31. 10. 2017 doplnění kasační stížnosti. K tomuto podání však Nejvyšší správní soud již nemohl z výše popsaných důvodů přihlédnout a na kasační stížnost je tak třeba nadále hledět jako na nedoplněnou, s procesními důsledky výše popsanými.

[11] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a to tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovateli k jeho žádosti zástupkyni z řad advokátů; náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Protože však v dané věci nebyly provedeny ustanovenou advokátkou žádné relevantní úkony (v souladu s výzvami soudu nedoplnila kasační stížnost o důvody, pro které byl rozsudek krajského soudu napaden, a nenaplnila tak účel kvalifikovaného právního

zastoupení), nebyly naplněny zákonné předpoklady pro přiznání odměny ve smyslu platné právní úpravy dané vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že ustanovené zástupkyni stěžovatele odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu